

paa dette Omraade, vilde betyde en Svækkelse for Hæren, og at den i høj Grad vilde vanskeliggøre det Arbejde, der udføres for at skaffe et godt Forhold mellem Befolkningen og Hæren. Jeg maa derfor straks sige, at jeg til det sidste maa modsætte mig, at denne Bestemmelse bliver Lov, og jeg vil opfordre det høje Ting til at slutte sig til denne Modstand.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Hærens Musikere.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Stempelafgift.
- 4) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Afgifter ved Tinglæsning m. m.
- 5) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Afgift paa Dyrkning af Tobak.

Mødet hævet Kl. 4.

72de Møde.

Torsdag den 16. Februar, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) er modtaget et Andragende fra Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark om Statstilskud.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ville blive omdelte, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Hærens Musikere.

Forhandlingen genoptoges.

Carl Hansen: Da det synes, at de ærede Medlemmer, som have begæret Ordet forud for mig, atter have frafaldet det, skal ogsaa jeg bestræbe mig for at fatte mig kort; denne Sag er vel ogsaa i alt væsentligt uddebatteret. Jeg skal først tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Det ærede Medlem fra Middelfart fremkom med nogle Udtalelser om min Stilling under tidligere Forhandlinger om Militærforslagene. Det skal jeg ikke komme ind paa, men det ærede Medlem gjorde en Bemærkning, som jeg ikke godt kan andet end modsige. Han mente — og maaske med nogen Ret —, at naar man vilde bibeholde Musikken i Hæren, vilde det blandt andet ogsaa være af den Grund, at man vilde vække Sympati for Hæren. Jeg skal ikke kunne sige, i hvor høj en Grad dette er Tilfældet. For mit Vedkommende maa jeg sige, at jeg tror ikke, at den Omstændighed, at man bibeholder Musikken, er i Stand til i væsentlig Grad at styrke Sympatien for Hæren, men jeg vilde rigtignok betragte det som et meget stort Gode, dersom den kunde virke saadan, og jeg vil da være meget tilbøjelig til at gøre, hvad jeg formaar, for at vi kunne faa Musik i Hæren fremdeles. Thi i Modsætning til det ærede Medlem fra Middelfart mener jeg, at jo bedre Forholdet kan blive mellem Hæren og Befolkningen, desto bedre er Hæren i Stand til at virke efter sit Formaal. Jeg er her sikkert aldeles uenig med det ærede Medlem fra Middelfart. Det er ret almindeligt, at man fra det politiske Partis Side, som han tilhører — saavel som for Resten ogsaa fra Socialdemokraternes Side —, ved alle Lejligheder gør, hvad man kan for at svække Sympatien for Hæren, men jeg mener, at have vi en Hær, og skulle vi have en Hær — det vilde det ærede Medlem fra Middelfart for Resten ogsaa i sin Tid —, saa ere vi alle interesserede i, at den staar sig saa godt med Befolkningen som overhovedet muligt. Hæren maa betragte sig som en Del af Befolkningen, ligesom Befolkningen maa se paa den som en nødvendig Del af Folket. Forholdet bør være saa godt, som det kan blive; ogsaa af Hensyn til, at Landets Sønner i en